Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 197 (1697) ♦ Субота, 18 жовтня 1997 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:
"Альтернативи самоврядуванню немає"

«Запровадження Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» не витримує жодної критики», — такий висновок зробив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на нараді-семінарі голів обласних рад. Про проблеми становлення самоврядування йшлося у кожному виступі.

Приміром, заступник Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Анушаван Данелян з тривогою констатував: поки що не створено атмосферу, яка сприяла б реалізації прийнятого закону. Зокрема, в Криму процес гальмується і відсутністю потрібних коштів, і специфікою регіону. Адже сьогодні Автономна Республіка Крим — фактично парламентська республіка. Отже, робота має йти в напрямі пошуку нових підходів запровадження системи місцевого самоврядування. Наприклад, у Ялті працюють і міськрада, і районна рада та селищні. Належить віднайти шлях їхньої продуктивної взаємодії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Обласні ради об`єдналися

16 жовтня відбулися установчі збори Асоціації обласних рад України — всеукраїнського добровільного об'єднання органів місцевого самоврядування, основною метою якого є взаємодія та співпраця обласних рад для забезпечення спільних інтересів територіальних громад сіл, селищ та міст у розв'язанні питань соціально-економічного і культурного розвитку регіонів.

Учасники зборів, які представляли Автономну Республіку Крим, 12 областей держави та міста Київ і Севастополь, прийняли ухвалу про утворення Асоціації обласних рад України. Обговорено та затверджено проект статуту асоціації. Ініціативній групі з її утворення доручено скликати загальні збори, на яких буде розв'язано організаційні питання.

Увага, «гаряча» лінія!

23 жовтня, у четвер, гостем нашої редакції і вашим співрозмовником, шановні читачі, буде Голова Верховної Ради України Олександр Олександрович Мороз.

«Гарячий» телефон
225-40-25

цього дня до ваших послуг з 19.00 до 20.30. Телефонуйте і ви матимете змогу почути відповіді на запитання, що вас хвилюють, безпосередньо від глави парламенту.

Усі запитання і відповіді буде опубліковано в газеті. У вас також є час надіслати запитання письмово на адресу редакції.

На конвертах робіть позначку — «гаряча» лінія.

Завтра — День працівників харчової промисловості

Се ля... вексель!

Що приватизуються ЖЕКи — вже не новина, але ось дійшла черга до НДІ. З цього приводу народний депутат України Леонід Гармаш недавно скликав прес-конференцію. Річ у тім, що 1995 року харківський УкрНДІхарчопрому Держхарчопрому України перейшов до рук недержавної структури — концерну «Європейський». Історія така: арбітражний суд Харківської області визнав НДІ боржником по векселях, визначивши борг у розмірі 108 млрд. купоно-карбованців. Той же суд призначив санатором (тобто «оздоровлювачем») концерн «Європейський» — і концерн став власником 11-поверхового корпусу НДІ, внесеного, між іншим, до переліку об'єктів, що не підлягають приватизації. Цікаво, що самі векселі, які мусили підтвердити борг, на той час було вкрадено. Крім того, суд усунув від участі у справі Фонд держмайна. Отже, закон порушено принаймні тричі й завдано державі особливо великих збитків, вважає Гармаш. Бо, каже він, за грамотну оренду тих 11 поверхів можна виручити не 108 млрд. дерев'яних, а стільки, що вистачило б на будівництво другого метро в Харкові. Опоненти вважають інакше: завдяки «Європейському» віддано півторарічні борги комунальникам, інститут працює у складі концерну —але ж на благо держави! Директор НДІ П. Шелист пише: «Хіба не державний підхід виявив концерн до наболілих проблем працевлаштування та вчасної зарплати? Тож навіщо нам ці політичні ігри?» Втім, Гармаш вважає справу відкритою і збирається довести її до кінця.

Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку: народний депутат України Леонід Гармаш на трибуні.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Донори, готуйтеся до конференції!

Помічник віце-президента США Леон Ферт підтвердив участь Альберта Гора в міжнародній конференції з оголошення внесків для реалізації проекту «Укриття» на Чорнобильській АЕС. Проведення конференції плановано на 20 листопада 1997 року в Нью-Йорку (США).

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в посольстві України у США, про це йшлося під час зустрічі Л. Ферта з українським послом Юрієм Щербаком. Участь А. Гора в роботі конференції водночас з очікуваним візитом до Нью-Йорка Президента України Леоніда Кучми надасть конференції «винятткової важливості», зазначив представник адміністрації США. Очікують, що в роботі конференції візьмуть участь представники більш як 50 країн — потенційних донорів.

Снігова грудка боргу розтане під Різдво

До 10 січня 1998 року в України боргу перед Росією за енергоносії «не буде взагалі», заявив в інтерв'ю журналістам перший заступник голови Держкомітету з нафтової, газової і нафтопереробної промисловості Ігор Бакай. Він сказав, що за 9 місяців поточний борг України за газ становив 120 млн. доларів. Однак з 10 жовтня він скоротився на 70 млн. доларів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

P.S.

❍ На базі військового аеродрому в місті Стрий Львівської області плановано відкрити міжнародний аеропорт.

❍ У Запоріжжі введено в дію нову очисну станцію для стічних вод.

❍ Центр медицини «Волинь» на Рівненщині перший у країні освоїв випуск мономерних лінз для окулярів.

❍ Через спробу крадіжки нафти з нафтопроводу «Дружба» в Свалявському районі на Закарпатті сталося витікання 1,5 тонни рідини в річку на кордоні зі Словаччиною.

З 10 жовтня відділення зв'язку розпочали передплату періодичних видань України, Росії, країн СНД та далекого зарубіжжя на 1998 рік.

Нагадуємо передплатну вартість наших видань: «Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос Украины» російською мовою (інд. 60997) — річна — 24 гривні, на 6 місяців — 12 гривень, 3 місяці — 6 гривень, місяць — 2 гривні.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідатора аварії на ЧАЕС: «Голосу України» (інд. 40224) і «Голоса Украины» (інд. 40223) на рік — 18 гривень, 6 місяців — 9 гривень, 3 місяці — 4,50 гривні, 1 місяць — 1,50 гривні.

ПЕРЕДПЛАТА-98

У номер

І підтримувати, і не заважати

Ідеї підтримки вітчизняного товаровиробника містилися в програмі Президента України, проголошеній у 1994 році, в усіх попередніх програмах дій Кабінету міністрів. Таку ж ідею викладено і в програмі дій нового уряду, яку незабаром буде подано на розгляд Верховної Ради, зауважив Голова Верховної Ради Олександр Мороз на нараді з питань законодавчого забезпечення державної підтримки вітчизняного виробництва. Олександр Мороз заявив про готовність Верховної Ради підтримати всі розумні ідеї у цьому відношенні. Запропоновано зробити більш жорсткими умови по імпорту готової продукції, в разі, якщо така продукція виробляється або може вироблятися в Україні. Виключення мають складати лише медична апаратура та лікарські засоби. Йшлося також про необхідність прискорити остаточне схвалення закону про лізинг.

У комітетах Верховної Ради

У Криму є про що поговорити

Два виїзних засідання безпосередньо в Криму провів Комітет Верховної Ради України з питань оборони і безпеки. У Сімферополі українські парламентарії за участі керівників «силових» структур у автономії заслухали питання про дотримання законності та прав людини в перебігу проведення оперативно-пошукової діяльності Служби безпеки.

На засіданні голова комітету Володимир Мухін звернув особливу увагу на необхідність вжиття Головним управлінням СБУ в Криму всіх заходів, щоб покласти край розгулу злочинності в автономії. В інтерв'ю журналістам В. Мухін заявив, що погіршення криміногенної ситуації в Криму є «наслідком зіткнення інтересів різних фінансових угруповань Росії та України».

А в Севастополі представники законодавчого органу взяли участь у засіданні Військової Ради ВМС України, де обговорювалися проблеми розбудови українського флоту після підписання відомих україно-російських угод.

За словами члена комітету Олександра Скіпальського, зустрічі в Криму були «відкритими, діловими і конструктивними». Їхнім результатом стануть «пропозиції з удосконалення законодавства», «врахування нинішньої ситуації при розгляді бюджету» та інші конкретні заходи.

Володимир ПРИТУЛА.

Олександр МОРОЗ: «Альтернативи самоврядуванню немає»

(Початок на 1-й стор.).

Кульмінаційним був виступ на нараді-семінарі голови Київради Леоніда Косаківського.

Виконавча влада вирішує одне питання – як поділити власність

«Суть проблеми не в якості прийнятого Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», а в тому, що в нашій державі немає поваги до будь-якого закону», —так розпочав свій виступ голова Київради, про яку нині говорять не тільки в Україні, а й у Раді Європи.

Рішенням Старокиївського районного суду Києва підтверджено повноваження Леоніда Косаківського як голови міськради.

Що має статися після? Рішення набирає чинності, міський голова приступає до виконання своїх обов'язків, скликається чергова сесія Київради тощо. Тобто, іншими словами, до столиці нарешті повертається демократичне управління.

А що відбулося? Суддя Іван Волик зазнає шаленого тиску з боку міської держадміністрації. Прокуророві, який відмовився скасувати рішення суду про поновлення Л. Косаківського на посаді, загрожують усуненням з роботи, група депутатів Київради продовжує приймати свої рішення...

До конфлікту втягується дедалі більше владних структур, протистояння загострюється.

Олександр Мороз запропонував створити слідчу комісію Верховної Ради, яка перевірила б дотримання закону «Про місцеве самоврядування» в державі.

Нарада-семінар відбувалася в діловій атмосфері. Учасники слухали своїх колег — керівників обласних рад, дискутували, аналізували різноманітні ситуації.

У виступах заступника голови Донецької облради Олега Рибакова, голови Київської облради Василя Сінька, голови Луганської облради Леоніда Дайнека прозвучала спільна теза про те, що виконавча влада нині розв'язує одне питання — як поділити власність, а не як демократизувати управління в державі.

Деякі голови міських держадміністрацій саме заради розширення меж своєї влади ініціюють скасування районних рад у містах (у Маріуполі, Миколаєві, Одесі, Вінниці), що суперечить Закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Час сказати своє слово Генеральній прокуратурі, яка досі посідає «нейтральну позицію».

Коментуючи деякі виступи, Олександр Мороз запропонував присутнім створити асоціацію голів обласних рад, що було підтримано одноголосно. Вона стане координуючим органом, активізує обмін досвідом, сприятиме утвердженню в суспільстві норм Конституції.

Згідно із Законом «Про місцеве самоврядування в Україні» голови обласних рад, які нині виконують й обов'язки голів обласних держадміністрацій, мають визначитись: якій посаді вони віддають перевагу. Тому учасники наради-семінару уважно слухали змістовний виступ Бориса Климчука, який очолює на Волині й раду, й держадміністрацію. Він розповів про повчальний досвід польських сусідів, система самоврядування в яких починається з гмінних (сільських) рад.

—А наш закон і побудовано на таких засадах, — сказав заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка. — Самоврядування й починається з сільської ради, з міського мікрорайону, а найперше з ініціативи самого населення.

Та, врешті, за законами, справді, голови рад, які є одночасно главами адміністрацій, мають розв'язати для себе проблему «двох крісел». «Мабуть, саме через неї і не створено атмосферу, в якій закон почав би працювати. Бо сумісники опинилися на перехресті влад і не знають, як мовиться, якому Богу молитися... Втім, активні прихильники якнайшвидшої реалізації вимог нового закону в межах рішень обласних рад приймають постанови, що дають змогу розв'язувати проблеми (термін дії постанов — до прийняття відповідних законів Верховною Радою України). Так діють у Львівській облраді, де переконані, що впровадження нового закону демократизує наше суспільство.

Увагу присутніх привернув і виступ голови Херсонської обласної ради Валерія Третякова — своєю конкретністю й діловим змістом. Промовець закликав присутніх не скаржитися на ситуацію, а активно реалізовувати принципи закону про самоврядування. «Від нас насамперед залежить, чи буде він працювати, чи процес затягнеться на досить тривалий час», — наголосив Валерій Третяков. На Херсонщині активізувався процес розмежування владних повноважень держадміністрацій та рад. Останні чітко контролюють виконання бюджету області, успішно розв'язують проблеми з кадрами тощо.

Співзвучною з виступом Леоніда Косаківського була розповідь про ситуацію, що склалася в Севастополі, яку виклав заступник голови міської ради міста Євген Брагін. Річ у тім, що, як і кияни, севастопольці великі надії покладають на закони про столицю та місто Севастополь.

* * *

На запитання присутніх на нараді-семінарі відповіли заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка, заступник голови тимчасової спеціальної комісії з доопрацювання законопроекту «Про місцеве самоврядування в Україні» Валерій Терець, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Володимир Пустовойтовський, голова підкомісії Комітету Верховної Ради з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів Юрій Запорожець.

Голова тимчасової спеціальної комісії з доопрацювання законопроекту про вибори народних депутатів Валерій Мішура інформував учасників наради-семінару про основні положення цього документа.

Із заключним словом на нараді виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Найперше він висловив своє передбачення, що не всі партії зможуть стати учасниками майбутніх виборів, бо не всі успішно виконують вимоги закону про вибори, що його Президент після зроблених відповідних поправок не може не підписати.

—Не тільки влада в Україні, а й усе суспільство зацікавлене в новому законі про вибори, — зауважив О. Мороз. — Він забезпечить потрібні умови для створення атмосфери відповідальності й звітності виконавчої влади перед народом.

А впровадження закону «Про місцеве самоврядування в Україні» не витримує критики. Час сказати своє слово компетентним органам, основа для цього є. Звичайно, новий закон почне працювати активніше, коли будуть прийняті закони «Про бюджетну систему», «Про місцеві референдуми», «Про столицю», «Про вибори до місцевих рад».

Завершуючи свій виступ, Олександр Мороз торкнувся також проблем розмежування повноважень між представницькою та виконавчою владами, розподілу комунальної власності тощо.

—Нам треба зустрічатися частіше, — зауважив Голова Верховної Ради України, — користь від таких нарад взаємна. Ми бачимо, як формується система влади в нашій державі і що Конституція України працює.

Віталій АБЛІЦОВ.

Регіон: політичний спектр

А ЧИ Є ТАКА ПАРТІЯ?

Політичний ринок очима соціолога

ПОЛЕ своїх досліджень директор Донецького інформаційно-аналітичного центру Євген Копатько визначає як «регіональний політичний ринок». Скориставшися з порівняння, додам: переважна більшість моїх земляків повертається з цього ринку розчарована торгом і цінами.

Соціологічні дослідження, проведені центром на початку сезону відпусток — у травні цього року, свідчать: популярність політичних партій досягається за рахунок інтенсивної самореклами і не відображає рівня довіри населення до їх організацій.

Якби вибори проводили влітку цього року:

10 відсотків донечан не віддали б перевагу жодному представникові політичної партії;

34 відсотки — вагалися б з вибором;

12 відсотків — проголосували б за незалежних кандидатів;

28 відсотків — не взяли б участь у виборах узагалі.

«Страшно далекі вони від народу» — класичний вислів автора безсмертного вчення, як ніколи, доречний для характеристики регіональних політичних організацій, хоч би під якою «народною» вивіскою вони діяли. Утім, трійку лідерів давно сформовано, і очолює її Комуністична партія, яку, за даними останнього опитування, підтримують 28,8 відсотка донечан. 7 відсотків прихильників набрала Соціалістична партія, 6 відсотків — Ліберальна. Варто зазначити, що в травні цього року ЛПУ посідала друге місце, а СПУ — третє.

«Ліві» набирають очки не лише завдяки зубожінню населення, яке в Донбасі особливо відчутне, і не тільки в ході традиційного осіннього наступу. Комуністи й соціалісти мають чимало прихильників, які скоріше голосують не «за», а «проти» — проти офіційного курсу. Автори соціологічного дослідження констатують: більшість партій у регіоні вже мають свій потенційний електорат. Підтвердженням цього є те, що протягом трьох опитувань (починаючи з червня 96-го) відсоток бажаючих проголосувати за ту чи ту партію коливався незначно. Виняток становить лише Комуністична партія, популярність якої зросла на 11 відсотків.

—Цікаво також, — додає Євген Копатько, — що відсоток тих, хто зібрався нікому не віддавати перевагу на виборах, залишається досі стабільним, у травні впав більш як удвічі (з 23 до 10 відсотків). Якщо пов'язати це зі зростанням практично на таку ж кількість прихильників КПУ, можна зробити висновок: ті, хто вагається, і невдоволені приєднуються саме до цієї партії.

За даними останнього дослідження, донечани визнають дві найбільш впливові в регіоні партії — Комуністичну і Ліберальну, відповідно 19 і 18 відсотків опитаних. Водночас директор центру відзначив цікаву закономірність: голосувати за ЛПУ готові наполовину менше виборців, і лише 11 відсотків вважають, що і у лібералів є шанс виграти. Найбільш імовірними переможцями майбутніх виборів «громадська думка» називає комуністів (29 відсотків).

Основні цілі, які, на думку донечан, повинні відстоювати партія чи виборчий блок: союз з Росією —53 відсотки; нейтральний статус України — 18 відсотків; входження України до НАТО — 8 відсотків; соціальні питання — 5 відсотків; матеріальні питання — 3 відсотки; вагаються відповісти — 13 відсотків.

Дослідження — досить об'єктивне дзеркало: хоч би як на нього нарікали «зліва» чи «справа», безперечно одне: політичної сили, котра висловлювала б інтереси регіону в повному обсязі, на Донеччині немає. Соціологи ризикнули видати прогноз: сьогодні люди скоріше підуть за партією, яка значно відрізняється і цілями, і програмою, і методами дії від наявних — з гаслами демократії і центризму, що вже втратили свою привабливість і дійовість.

Партійці всіх кольорів полюбляють повторювати, що лише їхня партія відображає корінні прагнення народу. Чим же насправді найбільше стурбовані донечани? Це власне матеріальне становище (53 відсотки), корупція в керівництві (50 відсотків) і безробіття (45 відсотків). Від 25 до 28 відсотків моїх земляків непокоїть погіршення криміногенної ситуації, екологія, подальший спад виробництва. Майже вдвічі знизилася увага до проблеми зростання цін та інфляції.

Коли мова йде про виборчі блоки, 70 відсотків населення не знають про них нічого конкретного. Втім, біда тут не лише наших громадян, а й самих політиків — мало хто з них може популярно донести свої ідеї. Ринок є ринок, і політичний також, тож без грамотної рекламної кампанії на ньому не обійтись. Як і без шаленої конкуренції у боротьбі за голоси.

Ліна КУЩ.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

НАЦІОКРАТІЯ

Валентин МОРОЗ — *жива історія, часточка духу, плоті і крові української ідеї, за пропаганду котрої відбув спочатку табори, потому — 13 років вимушеної еміграції у США і Канаді.*

Поле інтелектуальної діяльності: *історіософія, політологія.*

Політичний ідеал, переконання: *націократія як соціальний націоналізм, перенесений з теорії в економіку.*

Мета: *залишити для нащадків якомога більше авторських праць з історії, яка для нього — «не проминулі безслідно події, а частина успіху живучих і добриво для майбутніх поколінь».*

Результат: *понад 20 книг із історіософії.*

Місце праці: *робочий стіл у власному будинку.*

Посада: *професор кафедри українознавства Львівського інституту фізкультури.*

Історичний шанс

— Пане професоре, ви до такої міри не вкладаєтеся в «рамки», що годі бодай окреслити ваш портрет у політичному й науковому інтер'єрі. Щойно громадська думка вимальовувала імідж національного героя, а ви... вислизнули з нього, як із тісної одежини. Волієте залишатися живильним струмом політичної думки і при цьому не приєднуєтеся (принаймні прилюдно) до жодної з партій, до жодного виборчого блоку. Одне слово, не висуваєтеся і водночас перебуваєте в центрі уваги.

— Причина — дитячий вік української політики. Мені пропонували стати лідером однієї з партій, балотуватися в одному з округів. Відмовився. Згадую курйозний і водночас просто-таки епохальний випадок. Російський кримінальник, спілкуючись з українським політв'язнем у таборі, ніяк не міг зрозуміти, чому головна українська політична група називається не київською, львівською чи полтавською, а ... гельсінською: «Да зачем тебе Хельсинки? Ты што, финский шпион?» У цій короткій фразі «вистрілено» всю правду про українське політичне сьогодення. Образно кажучи, майже всі сучасні українські партії — це «фінські шпіони». І якби ж то насправді фінські. Це ще було б легше пережити! На жаль, крайні ліві партії та групи, замасковані під різні «демократичні відродження», є московськими за духом. Окрім них, можна говорити про вашингтонські, мюнхенські, тель-авівські партії і групи. У ролі їхніх лідерів фігурують різні підставні імена, а насправді є й реальні лідери. Процес формування політичних партій з органічно українським корінням лише починається. Не дивно, що центр української політики лежить не в партійництві, а збоку від нього.

— Напередодні свята незалежності читачі нашої газети відповідали на запитання бліц-інтерв'ю: чому українці не скористалися історичним шансом? Чимало відповідей зводилися до менталітету.

— Не згоден з цим. Україна використала свій історичний шанс. Але чому ніхто не каже про те, що вона переживає канадський або ж угорський варіанти унезалежнення? 50 літ Канада виповзала із залежності — без стрілянини. Там немає жодного героя, бо не потрібно було геройству. Але по сантиметру на рік віддаль між канадським і англійським кораблями збільшувалася. І в нас по сантиметру збільшується віддаль між українським і російським кораблями. А щодо менталітету, то він не гірший і не кращий від інших. У нас зумисне культивують самоїдство, провінційну меншовартісність. Спробуйте сказати щось погане про англійський характер чи менталітет — з вами перестануть розмовляти. Можна критикувати Маргарет Тетчер чи когось іншого, але Англія загалом — найкраща у світі.

— Хто з вами радиться, консультується як із політологом?

— Соціал-національна партія, яка на 70 відсотків складається із студентів. Соціал-націоналістам, як і мені, близька ідея українського Піночета.

— В уяві пересічного читача Піночет — кривава хунта, фашизм, смерть Сальвадора Альєнде, Віктора Хара. То що ви вкладаєте в поняття «піночетизм»? Чи справді діждемося... Піночета?

Хто є хто

«Сильна особистість може прийти зненацька і не конче зі зброєю в руках»

— Ідея, яку втілив Піночет, це — режим панування нації у власній державі. Ніколи не вгадаєш, яким буде той «піночет». Ось подивіться, як старенький теолог Хомейні, який сидів собі в Парижі і якого зняли з прицілу, зробив Іран іранським (з американської колонії), поставив державу на карту світу без кровопролиття. Я не схильний драматизувати майбутнє України. Карабаху тут не буде. По-перше, українець за своєю природою не схильний до драматизації. Він працюватиме і спокійно питиме пиво, а не побіжить стріляти. По-друге, в Україні немає голодних і наша стабільна гривня — то справжнє диво.

А щодо «піночетизму» як ідеї, то її ще 1935 року сформулював Микола Сціборський у праці «Націократія», яка, на жаль, і досі маловідома навіть фахівцям. А без «Націократії» уявлення про модерний український націоналізм та й про українську ідею взагалі неповне. Сціборський по суті провістив... «піночета». Тобто збудував на папері модель, яку диктатор кількадесят років пізніше «вжив» у практику чилійських буднів. Біс сумно, що Піночет навіть не знав про існування Сціборського. А втім, суть не в іменах, а в тому, що XXI століття приречене на... націоналізм.

Коли говорять про Піночета, не враховують, як правило, основний мотив піночетизму: цей великий чилієць прийшов до диктатури не з маніакального бажання бути диктатором і не від доктрини, а з твердої потреби чилійського життя. Піночет бачив, що без його диктатури Чилі перетвориться на другу Кубу. Саме ця позиція дала змогу піночетівській команді швидко перескочити з коня диктатури на скромного віслюка ліберальної економіки. І розпочалися сюрпризи: західні «грошові мішки», які ще вчора проклинали Піночета за «фашизм», стали в чергу, щоб інвестувати свої гроші в чилійську економіку! Це вже симптом безпомилковий: якщо «фінансовий щур» пхає свої гроші в цю «нору», отже тут пахне «залізобетонною» стабільністю.

— На чому ж система Піночета, образно висловлюючись, «в'їхала в рай» і які її раціональні зерна варті наслідування, попри все негативне будь-якої диктатури?

— По-перше, Піночет зробив базою бачення чилійських проблем націоналізм, який він тлумачив так само, як Сціборський: «Націоналізм — це революція, спрямована не лише до обновлення національного життя, а й до радикальної зміни перестарілих і паразитарних соціально-економічних відносин». Тут найвлучніше підкреслено соціальну роль націоналізму. Іншими словами: націократія — це соціальний націоналізм, перенесений з теорії в економіку. Наступним базовим принципом була комбінована економіка. Він не вважав приватну власність священною коровою, до якої не можна торкнутися навіть тоді, коли вона лежить поперек дороги. І не вважав її тим дванадцятиголовим змієм, що лежить перед брамою і не впускає людство у «світле майбутнє». Суттю економічної концепції націократії за Сціборським є рівновага між приватною ініціативою і державним контролем. Чи не нагадують вам ідеї Сціборського практику цивілізованих держав: наприклад, Францію часів де Голля чи сучасну Японію? Японці не мусять декларувати націоналізм — він у них органічний, націократія у них у генетиці. А ми поки що маємо говорити й писати про націократію, коли хочемо вижити як нація. Та рухаймося ж від лобового націоналізму до дорослої націократії, яка вже звільнилася від потреби називати себе так і може перевдягатися (за потреби) в широкий гардероб «загальнолюдських» цінностей.

Суха теорія, мій друже...

— Пане професоре, даруйте мені капосну репліку. Маємо багато чудових теорій, а от з плодами на древі життя сутужно: ті падають, бо червиві, ті — надто важкі, а ті — надто високо й годі дістати. Слухаю вас і думаю: чи ви своїм власним життям втілюєте хоч трохи власні теорії й ідеї? Знаєте, спостерігаю деяких колишніх політв'язнів і політрепресованих не без суму й іронії. За що боролися, як кажуть. Одні нагадують політичних динозаврів при всіх моральних чеснотах. У інших прагнення сатисфакції за втрачене в минулому набуває нерідко трагікомічних форм: посада сприймається як нагорода за втрачену молодість, зруйноване здоров'я.

— З точки зору західного журналіста це не капосне, а цілком нормальне запитання. А про співвідношення моїх ідей і мого життя міркуйте самі. Звичайно ж, і я прагну надолужити згаяне і певною мірою одержати сатисфакцію. Але я ні від кого її не вимагаю, а вибудовую власними мізками і руками. Прокидаюся вранці з радістю й залюбки беруся до роботи. Пишу книгу, яка називається «Україна в XX столітті». Деякі її розділи вже опубліковано у пресі. У моїх робочих задумках —книга «Націоналізм XXI століття». Допомагаю своїй дружині Любі — господині кав'ярні «ФАН» — робити бізнес. Моя дружина сприяє стабільності, адже в кав'ярні працюють 11 людей. Середній клас в Україні ще недооцінюють, але саме він буде рятівним. До речі, слово «бізнес» у перекладі з англійської означає «заняття». У справах час від часу виїжджаю до Канади. Я й досі громадянин Канади.

— Овва! Отже, вас усе-таки тягне за океан?

— Аж ніяк! Я продав там свій дім, і ми з Любою побудувалися у Львові. Канадське громадянство зберіг суто з практичних міркувань: не хочу чекати по півроку на візу. А родинний бізнес ми розпочали тому, що на професорську зарплатню, яку іноді сплачують із запізненням на кілька місяців, ми не вижили б. Їздити хочу в Карпати, а не до Канади. Хочу збудувати хату під Ворохтою. Поки що там стоїть вагончик. Мені приємно рубати дрова, возити тачкою каміння, робити власноруч дорогу.

— Щиро кажучи, вашому оптимізмові можна позаздрити.

— Хочете анекдот? Я збираю дотепи і сподіваюся видати їх окремою книжкою. Отже, про нового українця. Він пропонує водієві тролейбуса: «Завези мене за тисячу доларів додому. Той зірвав проводи й поїхав, але перед самісінькою хатою клієнта влетів у велетенську яму.

« Чому ж ти не сказав мені про яму», — дорікнув водій. — « Я й забув, що вчора пробував доїхати за дві тисячі доларів на... метро».

Поки що «нові українці», як їх називають, бувають кумедні. Нічого, обтешуться, навчаться рахувати гроші, зникне рекет.

— Чому ви, така знаменитість, обрали для себе інститут фізкультури? Злі язики плещуть, що ніде вжитися не можете?

— Ви хочете запитати, чи то правда, що спортсмени думають... ногами?

Так. Але які ноги! Це — жарт. А якщо серйозно, то до університету мене... не впустять. Передусім я —автор, що працює за письмовим столом. Хочу ще писати книжку з історії для дітей.

— Чи ви як політолог згодні з твердженням, що Львів є кухнею політичних процесів в Україні? Чи, може, це дитяча хвороба п'ємонтизму, на яку хворіє немало галичан?

— Хребет нації — над Дніпром, але тут більше потенціалу «на один квадратний сантиметр». Якщо говорити про шістдесятників, до яких і я належу, то все розпочалося в Києві, але Львів зіграв роль специфічну. Дуже гарно сказав один із київських митців: у Києві, на жаль, немає українського середняка. Тут є багато українців на найвищому рівні —рівні поетів, істориків, митців. А у Львові є свідомий українець на будь-якому рівні. Можливо, він не зрозуміє поезії Богдана-Ігоря Антонича, але чудово розуміє, для чого потрібні українська поезія, українське відродження. Київські шістдесятники свого часу відкривали для себе Львів як фундамент, на який можна покладатися. Згадайте вірш Симоненка про Львів: «Сивий Львове, столице моєї мрії, епіцентр моїх радощів і надій».

P. S. *У кав'ярні «ФАН», де ми розмовляли з професором, тихо грала музика. Сік, як і годиться, був прохолодний, кава запашна. Чарівна пані Люба пурхнула повз столики й поквапилася до своїх справ. А я все допитувалася, чиїм таємним радником є мій співрозмовник. Він віджартовувався і казав, що лише Наполеон годинами залюбки слухав фахівців. А в нас —наполеончики. Насамкінець попрохав прочитати текст інтерв'ю дружині і не без гордощів зауважив: «Вона в мене — інтелектуалка».*

Львів.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданні **Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів** вивчено пропозиції та зауваження народних депутатів до проекту закону «Про Регламент Верховної Ради України», висловлені під час розгляду його парламентом у першому читанні. Члени комітету визнали цілу низку зауважень слушними. Зокрема, що пропозиція народного депутата М. Чурути перед кожним пленарним засіданням проводити письмову реєстрацію народних депутатів, при чому депутат має здавати своє посвідчення в обмін на картку для голосування через систему «Рада», значно підвищить ефективність роботи Верховної Ради. Зазначено, що таке доповнення випливає з вимог статті 84 Конституції України, де йдеться про те, що голосування здійснюється народним депутатом особисто (тобто це —конституційна норма).

Було розглянуто заяву народного депутата України 12-го скликання В. Матвєєва та подання генерального директора миколаївського підприємства «Суднобудівний завод імені 61 комунара» О. Фірсова Верховній Раді про звільнення В. Матвєєва з посади заступника генерального директора цього підприємства. Комітет, проаналізувавши відповідні документи, запропонував генеральному директору державного підприємства О. Фірсову, відповідно до вимог статті 32 Закону України «Про статус народного депутата України», поновити В. Матвєєва на посаді, яку він обіймав.

***

Комітет з питань правової політики і судово-правової реформи провів своє 200-те засідання. Це був своєрідний ювілей. За цей час ним ухвалено більш як 580 рішень стосовно державного життя країни, опрацьовано понад 280 проектів законодавчих актів. Серед розглянутого чільне місце посідають питання, пов'язані з підготовкою та експертизою нових законодавчих актів, здійсненням контролю за додержанням Конституції й законів України, розглядом кандидатур на посади суддів, станом фінансування дільності судів та організації діяльності Верховної Ради України. Верховною Радою України прийнято 40 законів і 97 постанов, що були підготовлені комітетом.

Відповідно до доручення Верховної Ради комітет розглянув поданий Кабінетом міністрів проект державного бюджету України на 1998 рік. Народні депутати визнали, що окремі статті проекту держбюджету не відповідають Конституції України в частині порядку формування бюджетів місцевого самоврядування, районних і обласних бюджетів та їх взаємовідносин.

Крім того, розглянуто внесені на розгляд Верховної Ради у порядку законодавчої ініціативи народними депутатами України О. Морозом і М. Рябцем проекти законів про внесення змін і доповнень до Закону «Про судоустрій». Члени комітету вважають недоцільним до прийняття нового закону про судоустрій порушувати в даних законопроектах питання про вибори голови Верховного суду України та його заступників, неприйнятними положенням обох проектів про призначення суддів на адміністративні посади. Водночас вони погодилися з пропозиціями проекту закону О. Мороза щодо чисельності судів і рекомендували Верховній Раді створити узгоджувальну групу з доопрацювання запропонованих законопроектів у складі їх авторів та представників Верховного суду України.

Прес-служба Верховної Ради України.

У номер

● *Київ*

Осінь. Профспілки злітаються

Реформи пішли не тим шляхом, як планувалося, підвищення життєвого рівня населення не відбулося. Це підкреслив голова Федерації профспілок України Олександр Стоян на прес-конференції керівників ФПУ з нагоди проведення 21—23 жовтня III з'їзду профоб'єднання. Його делегатами від галузевих та регіональних профцентрів обрано 877 чоловік, у роботі також візьмуть участь понад 500 запрошених.

За словами Олександра Миколайовича, з'їзд визначить пріоритети діяльності профспілкових організацій на наступне п'ятиріччя, ухвалить нові редакції статуту та програми федерації, інші документи, що регулюють внутрішньоспілкове життя, обере керівні органи, голову і першого заступника ФПУ, в лавах якої налічується майже 19 мільйонів членів профспілок.

● *Тернопіль*

Після позиції — опозиція

В обласній раді утворено депутатську фракцію «За порядок і реформи в області» з числа обранців, котрі хочуть поміняти портфелі нинішнім керівникам виконавчої влади. Після організаційного засідання, на якому керівником фракції обрано колишнього голову облвиконкому, директора Інституту аграрного бізнесу Василя Олійника, фракція звернулася до голови облради з пропозицією скликати чергову сесію, щоб розглянути питання про розподіл переданих з бюджету коштів у вигляді дотацій та їх використання на погашення боргів із заробітної плати та пенсій громадянам області. Водночас депутати фракції жадають заслухати голову держадміністрації про хід аграрних реформ в області. Місцеві спостерігачі очікують від сесії не тільки гарячих баталій, а й резолюцій. Це можна передбачити хоча б із звернення фракції до виборців краю.

● *Керч*

Вибуховий механізм страйку заведено

Від 20 жовтня у 22 тисяч учнів Керчі радість — позапланові канікули на невизначений термін. З цього дня майже півтори тисячі вчителів усіх 30 шкіл міста та 4 позашкільні заклади оголошують безстроковий страйк — до повного повернення заборгованості у зарплаті. Утримався від цієї акції лише ліцей мистецтв. Таке рішення освітяни ухвалили ще у квітні. Та не хотілося затьмарювати першовересневий настрій учнів. До того ж, жевріла надія на допомогу уряду.

Ймовірно, що страйк, який може стати детонатором загальнокримського, таки відбудеться.

● *Одеса*

«Батькові» Остапа Бендера

На будинку № 137 по вулиці Старопортофранківській, де народився і жив відомий письменник-сатирик Ілля Ільф, відкрито меморіальну дошку, що увіковічнила його пам'ять. Ця подія стала центральною в низці заходів, приурочених до 100-річчя одного з авторів «Дванадцяти стільців», «Золотого теляти» та інших широковідомих творів, написаних разом з Євгеном Петровим. Відбулися також науково-літературна конференція, присвячена творчості І. Ільфа, автопробіг по областях України легендарного екіпажу «Антилопи Гну», виставка в Літературному музеї, концерти й масові гуляння у місцях, які полюбляв відвідувати письменник.

Пояснення тижня

Олена ЛИСЕНКО, журналіст

РЕАЛІСТИЧНІ ОЦІНКИ ПЕСИМІСТИЧНОЇ ДИНАМІКИ

Як відомо, Верховна Рада України, розглянувши проект бюджету-98, прийняла постанову, в якій визнала його таким, що суперечить Конституції України, та відхилила як неприйнятний. Уряду було запропоновано протягом двох тижнів доопрацювати цей документ, привівши його у відповідність до Конституції.

Саме ця постанова Верховної Ради стала приводом для брифінгу міністра фінансів України Ігоря Мітюкова та начальника бюджетного управління Мінфіну Анатолія Максюти. Міністр зокрема зазначив, що уряд ще в серпні подав до Верховної Ради пакет законопроектів з питань оподаткування, прийняття яких дало б змогу збільшити платежі до бюджету більш як на 4 млрд. гривень. Проте внесення до законопроектів змін під час їх прийняття на практиці призвело до зменшення надходжень до бюджету. Зокрема, ухвалений Закон «Про податок на додану вартість» призведе до зменшення надходження коштів на суму 1,2 млрд. гривень через те, що було запроваджено пільгу щодо транзитних перевезень, яку не враховано в доходній частині бюджету-98. До того ж ця пільга дискримінує вітчизняних товаровиробників і створює неврівноважене конкурентне середовище, що суперечить статті 42 Конституції України. Тому уряд пропонує Верховній Раді вилучити пункт про пільги щодо транзитних перевезень з чинного Закону «Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість». Крім того, ухвалений закон про оподаткування прибутку підприємств зменшив податкове навантаження на платників, а відтак вага цього податку у валовому внутрішньому продукті (ВВП) скоротиться з 3,8 відсотка у 1997 році до 0,5 у 1998-му і надходження платежів до бюджету в 1998 році, порівняно з 1996-м, зменшаться приблизно на 5 млрд. гривень, а порівняно з 1997-м, — на 3,4 млрд. Далі Ігор Мітюков наголосив, що Верховна Рада не ухвалила й такі законопроекти, як «Про податок на майно (нерухомість)», «Про місцеві податки та збори», «Про патентування окремих видів підприємницької діяльності», а також ряд законопроектів з питань оподаткування підакцизних товарів. Тому до бюджету не надійдуть податок на нерухомість — 1,1 млрд. гривень, місцеві податки і збори — 400 млн., плата за придбання торгового патенту — 200 млн., акцизний збір та інші платежі — 300 млн. гривень.

Але незважаючи на це Ігор Мітюков запевнив, що проект бюджету буде доопрацьовано — планується скоротити доходну і витратну частини. Хоча, на його думку, поданий проект був цілком реалістичний та такий, що базується на песимістичній оцінці динаміки валового внутрішнього продукту.

Коментуючи ухвалені Верховною Радою рішення щодо збільшення мінімального рівня заробітної плати та пенсій, Анатолій Максюта зазначив, що якщо ми навіть почнемо виплачувати пенсії на рівні 100 гривень, то завтра на ці гроші реально не можна буде нічого придбати. Тобто, продовжив його думку Ігор Мітюков, бюджет лише ділить те що є. Тому, якщо сьогодні підвищити пенсії тільки на 10 гривень, то лише на один місяць необхідно додатково 140 мільйонів гривень, а на рік — 1 млрд. 600 млн.

Свято тижня

Свій до свого по своє

Завтра — День працівників харчової промисловості

Нещодавно за підсумками першого етапу Українського національного конкурсу з якості кондитерська фірма «Світоч» здобула звання лауреата від Львівської області. Попереду — заключний етап конкурсу, і ця подія спонукає світочан критично переглянути «шкалу» цінностей і престижу.

Виступаючи на семінарі з питань якості, який відбувся на базі «Світоча», президент цієї фірми Андрій Тавпаш зазначив:

— Ми вже перехворіли «зірковою» хворобою колекціонування заморських титулів, різноманітних міжнародних «факелів» та «арок», за які треба насамперед сплатити кругленькі суми. Хіба вітчизняна відзнака за якість менш престижна? То просто гріх —робити «солодкі заміси» на основі замінників і консервантів, як більшість зарубіжних виробників. А «Світоч» виробляє справжній шоколад — королівський продукт, конкуруючи на вітчизняному ринку з фальшивками.

Усвідомлюючи, що перед згаданим «піратством» наш споживач абсолютно беззахисний, фірма «Світоч» взяла на себе роль доблесного захисника його інтересів і поза виробничою та комерційною діяльністю не цурається й просвітницької функції.

Ставлення до покупця як до вірного партнера та інвестора — це не рекламні гасла, а конкретні дії, спрямовані на постійне підвищення якості продукції і водночас на завоювання своєї «ніші» в ринку за умов войовничої експансії зарубіжних сурогатів.

— Більшість іноземних виробів — це лише солодка ароматизована жирова плитка, — каже директор маркетингу фірми «Світоч» Володимир Викалюк. — Чинне законодавство не забороняє інофірмам скидати до нас на продаж продукти низької якості, яких на євроринку не побачиш.

Сповідуючи заповідь «свій до свого по своє», «Світоч» закликає всіх вітчизняних виробників згуртуватися супроти солодкої інтервенції Заходу, звертається до свідомих громадян України, які своїм вибором можуть або підтримати вітчизняну економіку, або знехтувати її інтересами. Враховуючи проблеми регіонів, «Світоч» створює в областях дочірні підприємства.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Дошка пошани

Укол в голову за московським «временем»...

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів». До Сені входить лікар зі шприцом.

— Сеню, час приймати ліки!

— Ге! А я перейшов у третій годинний пояс... І мене вже треба колоти за московським временем!

— Ну що ж, тоді підставляй голову!

— Ти що, здурів?

— Сеню, за київським часом ми лікуємо м'які місця, а за московським — голови!

— Але чому, чому — голову?!

— Сеню! Тому, що хвора голова — це навіть не гузно!

Не всякий папір годиться для використання

— Чув, екс-прем'єр подав до суду на прем'єра?

— А я от думаю: на біса було прем'єру взагалі вигадувати отой розграфлений зошит?

— Тю! Ти наче телевізор не дивишся!

— ?!

— Навіть у рекламі від «Проктер енд Гембл» — «С облегчением вас!» — натякається: завжди треба мати під рукою мапір...

Вілен КАЙДАШ.

Мал. **Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.**

Дарунок тижня

Три «Ауді» — єпархіям

На думку психологів, кризові явища, що нині відбуваються в суспільстві, є наслідком втрати ідеалів та внутрішнього дискомфорту, що його переживають багато людей. Тому церква, яка є духовним провідником і наставником, відіграє зараз надзвичайно вагому роль у розбудові української держави, хоча і їй нелегко: багато єпархій відчувають тягар матеріальної скрути.

Допомога церкві, що завжди вважалася святою справою і обов'язком кожного християнина, тепер набула особливих рис. У світлі цього зрозуміла вдячність, з якою керівники Мукачівсько-Ужгородської (правлячий архієрей архієпископ Євфимій), Хустсько-Виноградівської (правлячий архієрей Мефодій) та Мукачівської греко-католицької (правлячий архієрей єпископ-ординарій Іоанн Семедій) єпархій прийняли дарунок народного депутата України Віктора Медведчука, президента футбольного клубу «Динамо» (Київ) Григорія Суркіса та облдержадміністрації — три автомобілі марки «Ауді».

Керівники єпархіальних управлінь, висловлюючи подяку за турботу й увагу шановних добродійників, сказали, що подаровані транспортні засоби значно полегшать їхню роботу з управління єпархіями, дадуть змогу ще глибше вникати у їх щоденну діяльність.

Польських товарів буде ще більше

ЗНАЄТЕ, який капітал Україна вклала в економіку Польщі? Три з половиною мільйони доларів! Такі кошти наші нові українці можуть розтринькати за кілька вечорів у казино чи барі. А Польща в Україну? Трохи більше, але теж скромно — 30 млн. доларів. І це за умов, коли й наша держава і Жеч Посполита в унісон запевняють: ми — потенційні партнери і зацікавлені в розвитку співробітництва...

Значно краща ситуація з товарооборотом. Цього року Президентові Леоніду Кучмі вручено «Оскара польського бізнесу» і саме за те, що протягом його правління товарооборот між державами сягнув одного мільярда доларів. На початку року і польський, і український президенти були переконані, що вже наприкінці 1997-го вдасться збільшити його до двох мільярдів. Проте, як свідчить статистика, у липні товарооборот становив 889 млн. доларів, отже до 2 млрд. не дотягнуть.

Щоправда, торговельний радник Посольства Польщі в Україні Збігнєв Шмуневський налаштований оптимістично: «Практика свідчить, що цей показник надзвичайно швидко зростає в останньому, четвертому кварталі. Але, якщо ми матимемо не 2 млрд., а на якийсь мільйон менше, то, як на мене, це невелика біда», — сказав він під час прес-конференції, що цього тижня відбулася у Посольстві Республіки Польща в Україні. І присвячено її було відкриттю 21 жовтня у Києві виставки «Бізнес-Польща» (організатор «Полекспо ексхібішнз», під патронажем Міністерства економіки Польщі та Міністерства зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України).

Саме на неї польська сторона покладає чимало сподівань. За словами президента «Полекспо ексхібішнз» Єжи Караїма, наприклад, після проведення подібної виставки у Голландії, товарооборот між Польщею і цією державою зріс на п'ять відсотків. Окрім того, пан Єжи Караїм переконаний, що завдяки контактам (які з часом можуть перетворитися і в контракти), започаткованим на майбутній виставці, вдасться істотно збільшити кількість інвестицій як польських, так і українських. «А ще, — каже пан президент, — Польща та Україна здатні об'єднати зусилля і спільно виступити на ринках країн третього світу».

Чим ця виставка відрізнятиметься від попередніх? По-перше, масштабами. На 1700 квадратних метрах (у Конгрес-холі МЗЕЗІТ і Торговельно-промисловій палаті) буде виставлено 90 стендів, на яких свою продукцію рекламуватимуть близько 400 компаній та фірм. Організатори вважають, що «Бізнес-Польщу» можна без перебільшення назвати якщо не першою виставкою польської продукції в Україні, то першою національною, бо на ній буде представлено все, або майже все, що виробляють у Польщі.

І ще одна особливість виставки: з польської сторони у ній візьмуть участь переважно приватні малі та середні підприємства, а отже шукатимуть партнерів в Україні, подібних до себе.

Щодо можливостей малого та середнього бізнесу, то у Польщі вже їх оцінили: робота таких приватних підприємств забезпечує дві третини валового внутрішнього продукту Польщі.

А ще під час прес-конференції не один раз можна було почути, що у Варшаві також чекають на українську національну виставку і не можуть збагнути, чому її досі не організували: адже партнери ми справді перспективні.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімку: президент «Полекспо ексхібішнз» Єжи Караїм.

Ось і домовилися...

УРЯДОВА криза в Італії, яку прем'єр-міністр Романо Проді назвав «найбезглуздішою кризою в Європі», завершилася. І не відставкою уряду, як прогнозували багато експертів, а компромісом.

Криза почалася після того, як Рада міністрів Італії на чолі з Романо Проді передала до парламенту проект бюджету на 1998 рік. За оцінками прем'єр-міністра, проект бюджету був майже ідеальний. Він дав би Італії змогу суттєво зменшити внутрішню заборгованість і впритул наблизитися до виконання Маастрихтських угод — головної умови на шляху запровадження євро.

Однак крайня ліва Партія комуністичного перетворення (ПКП) на чолі з генеральним секретарем Фаусто Бертінотті, яка до останнього часу була незмінним союзником правлячого лівоцентристського блоку «Маслинове дерево», а отже підтримувала політику, що її проводила Рада міністрів, несподівано виступила проти бюджету і запропонувала урядові внести в цей документ поправки, і суттєві.

Зокрема, партія зажадала, щоб у країні було прийнято закон, який передбачає перехід Італії на 35-годинний робочий тиждень, що, природно, повинно бути відбито у проекті бюджету. Крім того, ПКП зажадала збереження в повному обсязі витрат на систему пенсійного забезпечення і прийняття урядом зобов'язань щодо боротьби з безробіттям на півдні країни. Прем'єр-міністр Романо Проді назвав ці вимоги популістськими й абсолютно нереальними. Після чого ПКП навідріз відмовилася голосувати за проект бюджету, чудово розуміючи, що без підтримки згадуваної партії парламент не затвердить цей документ.

І події почали розвиватися за іншим сценарієм. Увесь минулий тиждень уряд в особі Романо Проді та ПКП в особі її генсека Фаусто Бертінотті вели переговори. Останній неодноразово заявляв, що ПКП не піде на поступки урядові, навіть якщо це призведе до відставки кабінету. З іншого боку, Романо Проді дав зрозуміти, що кабмін не може далі поступатися комуністам у їхніх вимогах (які, на думку прем'єра, суперечать цілям фінансового оздоровлення країни та курсу на європейську інтеграцію), навіть якщо криза спровокує нові парламентські вибори.

Прем'єр-міністрові довелося тричі виступати перед парламентом і кілька разів консультуватися з президентом країни Луїджі Скальфаро. Останній у своєму виступі перед пресою заявив, що ні про яку відставку уряду мови бути не може і закликав ПКП до зваженості, водночас запропонувавши Романо Проді поставити питання про довіру парламенту. Однак прем'єр-міністр визнав за краще оголосити про свою відставку. І тут сталося щось незрозуміле: лідери ПКП «дали задній хід», заявивши, що готові укласти з нинішнім урядом «програмну угоду» терміном на рік і в такому разі підтримати його. Натомість комуністи зажадали від кабінету міністрів пом'якшити заплановані в урядовому проекті держбюджету-98 заходи «жорсткої економії», що передбачають, зокрема, скорочення витрат на соціальні потреби та пенсійне забезпечення. Після недовгих розмірковувань уряд також погодився піти на компроміс, і вся ця історія з урядовою кризою, схоже, скінчилася «хеппі-ендом». Президент Луїджі Скальфаро офіційно відхилив відставку прем'єр-міністра.

Роль правої опозиції «Полюс свободи», очолюваної колишнім прем'єром Сільвіо Берлусконі, під час переговорів була невелика: опозиція начебто поглядала на цей процес збоку. Однак президент Луїджі Скальфаро вважав за необхідне зустрітися і з Сільвіо Берлусконі. На думку експрем'єра, новий союз лівоцентристів з комуністами буде ненадійний і неміцний, а досягнення пріоритетних для Італії цілей європейської інтеграції можливе лише за умови створення коаліційного «уряду в ім'я Європи» за участю представників «Полюсу свободи».

Наталя РІЗНИК.

Побачимося!

А до нас приїде Жак Ширак

Цього тижня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Франції в Україні Паскаля Фієскі. Під час зустрічі пан посол повідомив цікаву новину: наступного року до нас з офіційним візитом прибуде Президент Франції Жак Ширак. Слід відзначити що це вперше відтоді як Україна здобула незалежність її відвідає Президент Франції (тоді як наші президенти, спочатку Леонід Кравчук, а потім Леонід Кучма, вже побували у цій країні).

До речі, під час розмови Олександр Мороз зазначив, що з того, як розвивалися досі україно-французькі відносини, можна зробити висновок: Франція недооцінює можливості нашої держави. На що пан Фієскі відповів: «Якщо така позиція й мала місце, то період недооцінки вже минув. Свідченням того є хоча б планований візит». Окрім того Надзвичайний і Повноважний Посол повідомив, що 22 жовтня у сенаті парламенту Франції пройде День України. А на січень 1998 року плановано провести засідання Україно-французької комісії зі співробітництва. Французька сторона сподівається, що під час роботи цієї комісії нарешті вдасться дати раду 200-мільйонному (у доларах США) кредиту, виділеному Україні і досі не реалізованому.

Богдана КУЧЕРІВ.

Ця зустріч може повторитися на київській землі.

Хроніка. Факти. Події

● *Душанбе*

Хто не хоче миру?

Правоохоронні органи Таджикистану затримали чотирьох осіб зі зброєю за підозрою в причетності до збройного нападу на гвардійський полк президента Таджикистану. Під час нападу вбито 14 військовослужбовців, 20 госпіталізовано з вогнепальними пораненнями різного ступеня тяжкості.

І офіційна влада, і опозиція країни рішуче засудили цей акт. Сторони переконані, що напад було організовано силами, яких не влаштовує стабільна обстановка і які виступають проти мирного процесу в Таджикистані.

● *Осло*

Пастор і прем'єр в одній особі

Учора офіційно почав працювати новий уряд Норвегії, очолюваний прем'єр-міністром К'єллем Магне Бондевіком. Днем раніше новий прем'єр-міністр Норвегії оголосив склад свого уряду, сформованого Християнською народною партією, Партією центру та партією Венстре. До нього увійшли 19 міністрів, включаючи главу кабінету. Дев'ятеро з них — жінки. До речі, 50-літній К'єлл Магне Бондевік — теолог за освітою і лютеранський пастор.

● *Тайбей*

Переговори ведуть не партії

Правляча на Тайвані партія Гоміньдан відкинула пропозицію низки впливових гоміньданівців «відкрити діалог» із Комуністичною партією Китаю. «Переговори ведуть держави, а не партії», — заявив представник Гоміньдану Цзяй Біхуан. Раніше тайванська преса повідомляла, що велика група керівних партійних діячів надіслала до ЦВК петицію із закликом «вступити в діалог із комуністами материкового Китаю».

● *Алжир*

Влада розібралася з терористами

В Алжирі в районі Улад-Аллаль завершилася широкомасштабна антитерористична операція, яку проводили силові структури країни протягом останніх 15 днів. Її основною метою було знищення головної бази радикальних ісламістів і Збройної ісламської групи. Під час операції сили безпеки знищили до 40 бойовиків, серед них кількох «емірів» (польових командирів) цієї організації.

● *Оттава*

Реактори проіржавіли й тріснули

Закрито ще три реактори на канадській АЕС «Брюс-А», що розташована на озері Гурон у провінції Онтаріо. Це розпорядження видало федеральне Управління з контролю над атомною енергією після того, як було встановлено, що проіржавіли й мають тріщини в стінках генератори, які виробляють пару, і труби для її подавання. Таким чином, з експлуатації виведено всю станцію, оскільки раніше з тих самих причин було заглушено і четвертий її реактор.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибокі співчуття Надзвичайному і Повноважному Послу України в Угорській Республіці Ткачу Дмитру Івановичу та його родині з приводу тяжкої втрати — смерті його батька **Івана Дмитровича.**

Екс-керівники можуть спати спокійно

Керівники колишніх Комуністичної партії Чехословаччини (КПЧ) і соціалістичної чехословацької держави, що співробітничали з арміями Варшавського Договору під час окупації республіки в серпні 1968 року, не можуть бути притягнуті до кримінальної відповідальності. Цього не дозволяє законодавство країни, згідно з яким термін давності за їхніми можливими злочинними діяннями давно закінчився, зазначається у висновку Верховного суду Чехії.

Навіть якщо слідчим органам удасться довести, що складом їхнього злочину була «зрада батьківщини», лідери ЧССР, а також співробітники партійного і державного апарату, що скоїли його, залишаться непокарані. Встановлений термін давності для нього — 20 років. Він минув 1988 року. Нині немає юридичної підстави для винесення судових вироків цим громадянам.

Таким чином, 13 найбільших керівників колишньої КПЧ та ЧССР, проти яких було висунуто звинувачення «в зраді батьківщини», можуть більше не побоюватися за свою долю. Рішенням Верховного суду в кінці вересня було закрито перші такі кримінальні справи — на колишнього генерального секретаря КПЧ Мілоша Якеша та члена президії ЦК КПЧ Йозефа Ленарта. Притягати до кримінальної відповідальності згідно з висновком Верховного суду можна лише колишніх чиновників, військовослужбовців та співробітників органів безпеки, чиї безпосередні дії стали причиною загибелі чи одержання травм громадянами. На цей вид злочинів немає терміну давності, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Кілька історій для Бориса Дерев'янка

***З** ГРИГОРІЄМ АНТОНОВИЧЕМ ГАРАЩЕНКОМ ми познайомилися нинішнього літа, коли газета проводила читацький конкурс відгуків на телесеріал «Роксолана». Так от, це той самий ветеран Гаращенко, котрий пропонував нагородити всю творчу групу серіалу відзнаками Президента — «як тих, що першими переправилися на другий берег». Звучить наївно, але цілком типово для старого солдата. Гаращенко — учасник оборони і визволення Одеси був добре знайомий з Борисом Дерев'янком, той і попросив його написати історію про любов на війні для одеської «Вечірки». Це було 5 серпня. Через кілька днів Дерев'янко загинув, тому Григорій Антонович (він киянин) приніс ту історію нам. Там не лише про любов, бо Гаращенко має дивовижну — як на свої 82 роки — пам'ять, і одна історія обов'язково чіпляється за другу. Йому важливо, щоб це побачило світ, бо 16 жовтня особлива для нього дата, в цей день 56 років тому радянські війська залишили Одесу.*

Біографія

За біографією Гаращенка зручно вивчати певний період нашої історії. Родом він із села Яблунька, тепер це Чорнобильська зона, щороку буває там на могилах предків. Свого часу хотів учитися на філолога, але тоді потрібніші були солдати. Починав на Халхін-Голі, пройшов фінську війну, був учасником «походу в Бессарабію», Велику Вітчизняну зустрів на Пруті. Далі — Одеса, Севастополь, Сталінград, бої за Україну, Румунію, Югославію. Каюсь, я збився з ліку, намагаючись підрахувати, скільки він має бойових поранень. По війні філологом так і не став, працював в Інституті Патона.

Батальйон Вруцького

У 90-му полку 95-ї Молдавської дивізії він почав воювати ще у Фінляндії, кулеметником у батальйоні майора Вруцького. 90-й полк — найсвятіший спогад Гаращенкової молодості. Полк набрано переважно з наших хлопців, сам комбат Вруцький — з Вінниччини. Тепер це видається неймовірним, але полк розмовляв українською, навіть вірмени, які служили там, засвоїли українську ліпше за російську. Полковий заспівувач Янко — з Полтави, тому залюбки співали козацькі пісні. Справа, либонь, не в якомусь особливому українофільстві, а в нормальній людській делікатності, що якимось дивом панувала в такому непідходящому місці, як армійський підрозділ. Гаращенко згадує: отримавши в Бессарабії поповнення, сам узявся вивчати молдавську мову.

На початку війни батальйон Вруцького дав противнику бій, участю в якому міг би пишатися будь-який солдат. Армія відступала. Маючи лиш 350 багнетів, Вруцький раптом повернув їх проти трьох румунсько-німецьких полків, що наступали на п'яти. Це було на вузькій дорозі між селами Міклаушени та Марзарешти. Все було так грамотно зроблено, що три полки — піхотний і два артилерійських — перестали існувати. Вруцький же втратив двадцять бійців. Це не вкладалося в звичну схему 41-го року, тому майже ніхто не отримав нагород та й історія війни той бій увагою обійшла. Але місцеві жителі все пам'ятали, розповідали дітям, а діти написали листа до Києва, і слідопити з 174-ї київської школи знайшли Гаращенка. Це було вже у 70-х роках, на той час уся 95-та дивізія давно тліла в землі Перекопу і Севастополя.

Одесит на коні

На 20 серпня сорок першого року гітлерівці призначили парад на Дерибасівській. 18-го серпня батальйони майора Вруцького та лейтенанта Бреуса позбавили їх цього задоволення. Вони окопалися коло станції Карпово, на вістрі головного удару противника: Вруцький — ліворуч від залізниці, Бреус — праворуч. Справа на них ішло 30 танків, зліва — 39, за танками —румунські королівські гвардійці, згори — юнкерси. На цьому тлі лейтенант Яків Бреус виглядав вельми екзотично, бо іноді сидав на коня, підбадьорюючи своїх солдатів. Втім, Бреус — корінний одесит і йому екзотика личила. Батальйони витримали протягом дня п'ять жорстоких атак. Вруцького поранено, вийшли зі строю усі командири рот і взводів, але танки не пройшли. Командування 95-ї дивізії і навіть Приморської армії ходило потім на це поле бою як на повчальну екскурсію. Гаращенко любить згадувати оборону Одеси. Бо там війна мала якийсь благородно-домашній смисл: одеситі возили на передову кавуни, каберне 80-річної витримки, тютюн-вергун і нестандартні цигарки з золотистим написом «купиш —куриш». А з танками воювали пляшками із запалювальною сумішшю, і на тих пляшках — етикетки «Одеське пиво»... Цього літа до Гаращенка звідкись дійшла чутка, що вулицю Бреуса в Одесі хтось хоче перейменувати. Це стривожило старого солдата. Тому й писав для Бориса Дерев'янка більше, ніж той просив. Але тепер ці спогади закінчуються так: «Я вважаю, що в Одесі повинні бути вулиці імені Бреуса та імені Дерев'янка, бо вони обидва воювали за це місто».

Настя-Надя і майор Белюга

А тепер — ота сама любовна фронтова історія, яку Дерев'янко замовляв Гаращенкові.

Історія ця там і почалася, під Одесою. Серед батальйонних медсестер була 17-річна Настя Кутова. Правда, усі звали її Надею — Гаращенко, складаючи списки особового складу, помилково написав «Надія», така собі симптоматична для війни помилка. Так і пішло — Надя. 18 серпня Настя-Надя відправила в медсанбат пораненого Вруцького, а через кілька днів і командира 90-го полку Соколова. Його замінив майор Белюга Тимофій Денисович, родом з Умані. Він сказав Наді при першій зустрічі: «Мене, дочко, тобі не доведеться звідси виносити, я — надовго!». Йому було 35 років, тому він і казав «дочко».

16 жовтня вони залишили Одесу й було їх кинуто на Перекоп проти танків Манштейна. Там від 90-го полку лишилась усього сотня солдатів. Поповнений моряками полк став на оборону Севастополя (30-а батарея — поблизу винрадгоспу ім. Софії Перовської). То вже був початок листопада. За цей час Белюгу було кілька разів поранено, перев'язувала його завжди тільки Надя, і він зоставався в строю. Під час другого штурму Севастополя міна упала просто на КП полку, Белюга лишився цілий, але Надя йому сказала: «Ну, Тимофію Денисовичу, тепер я вас не відпущу од себе ні на крок!». Він нібито відповів: «Добре, дочко, я тебе слухатимусь...». Цей діалог щось та означав: весь полк знав, що майор і медсестра люблять одне одного, але самим собі в цьому не признаються. «Ви знаєте, — каже Гаращенко, — Белюга був такий собі чоловік-мішок, він прийшов до нас із якихось тилових служб, ходив, мов ведмідь, і все «дочко, дочко» — і більш нічого...»

...Взимку 42-го Белюга з групою розвідників відвідав підвали винрадгоспу ім. Софії Перовської й пішов на свій КП. Настрій у хлопців був чудовий, вони йшли без касок. І тут — артилерійсько-мінометний наліт, дуже щільний. Надя поповзла шукати Белюгу. Серед воронок побачила знайому шинель. Тобто, тільки шинель і можна було впізнати, а не того, хто в шинелі. Він був весь у крові, поранений в голову, живіт і руку. Надя плакала, лаяла його за те, що не одягнув каску, і взагалі говорила все, що кажуть дівчата в таких випадках. Він все одно не чув. Перев'язавши майора, потягла його в санбат на власній шинелі. Зняти його шинель не ризикнула: роздроблена ліва рука трималася на рукаві. Дорогою Белюга опритомнів і повідомив, що любить її. Отоді вони вперше і назвала його не Тимофієм Денисовичем. Правда, він цього знов не чув, бо знепритомнів. Белюгу відправили в тил. Листів від нього не було. Під час останнього штурму міста влітку 42-го, на Херсонесі, 90-й полк перестав існувати. Надя потрапила до концтабору. Лиш через 30 років після початку війни ветерани полку вперше зібралися разом в Одесі. Гаращенко там був, Надя Кутова була. Белюги не було. І ніхто не знав, де він.

«Гірко!»

Історія на тім не скінчилась. Надя-Настя після концтабору повернулася додому, у місто Антрацит. Заміж не вийшла, узяла на виховання хлопчикасироту — він давно виріс. З часу знайомства медсестри з майором минуло 35 літ. Напередодні 9-го травня 1976-го року до київської квартири Гаращенка завітав чоловік, якого господар не впізнав, аж поки той не назвався: «Белюга я!». Вони проговорили цілу ніч. Про Надю-Настю Белюга спитав не одразу і дуже обережно. Коли почув, що вона й досі незаміжня, попросив нітрогліцерину. А коли це не допомогло, старі солдати знайшли дещо міцніше. Белюга, як виявилось, теж був неодружений. Не зміг. З Києва він поїхав прямо в Антрацит, до Наді, але не сказав там, хто дав йому адресу. За кілька днів щаслива Надя подзвонила Гаращенкові: «Знаєш, Грицю, Белюга знайшовся!». Гаращенко відповів: «Гм!» — і більш нічого. Тієї ж осені полк знову зустрівся в Одесі. Надя-Настя приїхала зі струнким полковником, у якому Гаращенко вдруге ледь упізнав Белюгу. Надя пошила йому офіцерського мундира, щоб Тимофій був таким, як тоді, коли вони познайомились. Однополчани закричали «Гірко!», і ці двоє вперше поцілувалися на людях.

Як це було

«Невже вони й справді на фронті ні разу не цілувалися?» — запитую в Григорія Антоновича. — «Уявіть собі, — каже він, — десятки людей знали, що Надя любить Белюгу, а він любить Надю, але ніхто вам не скаже, що вони на фронті жили як чоловік і жінка!» — «А які вони були?» — «Ну, Белюга, я вже казав, був трохи мішкуватий, а вона — красива!» — «Як саме красива?» — «Природна блондинка з карими очима!» — «Така любов була типова для війни?» — «Швидше — ні. Ось послухайте. Перед Ясько-Кишинівською операцією я привіз у дивізію поповнення — цілий грузовик дівчат-радисток. Начштабу дивізії взяв собі радистку-блондинку. Командир дивізії побачив її в штабі й каже: а мені ти кого розподілив? А вам, кажу, чорнявенька, симпатична, товаришу полковник! А він був двічі Герой, між іншим. Ти, каже, мою чорнявеньку віддай на радіостанцію начальника штабу, а мені давай біляву. От вам і будь ласка! Поки ми дійшли до Югославії, багато хто з цього поповнення завагітніли. Начальник політвідділу бурю підняв. Мовляв, хто винен? Гаращенко винен, адже він начальник зв'язку! Правда, біляве́нька себе уберегла, вона помітила, що в полковника є ще одна коханка в медсанбаті і роман не склався.

А знаєте, чому Брежнєв не любив нашого Вруцького? Вруцький згодом командував дивізією під Новоросійськом, і якось завітав туди полковник Брежнєв з політвідділу 18-ї армії. Побачив у штабі радистку, а дівчата ж гімнастерочки ушивали, все на виду, ви розумієте. Брежнєв каже: «Ах, какие буфера!». От він сів пиячити увечері й посилає когось у штаб, щоб привели йому ту саму — з «буферами». А тут нагодився Вруцький і просто прогнав Брежнєва. Тому-то й прожив мій перший комбат у тісній однокімнатній квартирі до самої смерті...»

Історія про Віру

«Чим закінчилася історія Насті-Наді та Белюги? Вони щасливо прожили разом чотирнадцять років. Він помер першим, вона — потім. Їхні могили поруч, у місті Антрациті. А от вам ще одна історія — про медсестру Віру Побережну. Вона була з нами і під Одесою, й у Севастополі, винесла з поля бою більше ста поранених, а сама загинула на 30-й батареї під час останнього штурму. Там, на Північній стороні — цвинтар, на центральній алеї якого є гранітна плита з написом «Віра». Оце і є наша Вірочка Побережна з Черкащини. Покладете квітку, якщо будете там, у місті, яке чомусь зветься «городом русской славы».

Так от, історія про Віру. Вона любила одного лейтенанта. Під Одесою цей лейтенант сів на коня, щоб затримати відступаючих курсантів. А бій такий, що не збагнеш, де тил, де передній край. І нарвався той лейтенант на комполку Соколова. Соколов сказав: «Ага, драпаєш, та ще й на коні?!». І тут же власноруч розстріляв хлопця, і тіло викинули в кювет. Увечері про це дізналася Віра і пішла попрощатися зі своїм лейтенантом. Він лежав у кюветі в самих кальсонах — комусь його мундир сподобався, от і зняли. Віра обняла його, заплакала — і тут відчула, що він живий! Коротше, вона його врятувала, він і тепер живе під Волгоградом, я нещодавно бачив його...»

...Григорій Антонович Гаращенко приніс свої мемуари до редакції й коментував їх не менш чотирьох годин. Усе це, звісно, жодна газета не змогла б умістити. В кінці розмови він показав один аркуш: «Ось тут текст пісні, яку ми співали в нашому Севастополі. Я не зможу це вам прочитати, бо не витримаю, розплачуся. Почитаєте потім, без мене...».

Я потім прочитав — дуже невправний і кострубатий текст. Не наводитиму його тут, щоб бодай ненароком той текст не нарвався на чиюсь насмішку чи хоча б іронію.

Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку: Григорій Гаращенко.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Фото з архіву

Майор Белюга; Настя-Надя Кутова (в пілотці); Шура Єлькова (вона врятувала Гаращенка від загибелі в Севастополі, нині мешкає в Одесі).

Інформація про другий випуск акцій відкритого акціонерного товариства промислово-інвестиційної компанії «ДІНКО»

Основні відомості про емітента.

Повне найменування — відкрите акціонерне товариство промислово-інвестиційна компанія «ДІНКО», скорочено — ВАТ ПІК «ДІНКО» (далі — Компанія).

Юридична адреса Компанії: Україна, 320095, м. Дніпропетровськ, вул. Сімферопольська, 17; телефони: (0562) 47—16—84, 47—14—80.

Компанія зареєстрована виконавчим комітетом Дніпропетровської міської ради народних депутатів, свідоцтво № 23358460 від 27 квітня 1995 р.

Метою діяльності Компанії є забезпечення участі громадян у приватизаційних процесах та прибутковості вкладень.

Предметом діяльності Компанії є: діяльність з випуску цінних паперів, комісійна діяльність з цінними паперами: комерційна діяльність з цінними паперами, спільне інвестування, діяльність з управління інвестиційними фондами, придбання нерухомого майна, часток, паїв, акцій, що належать державі, у процесі приватизації, надання консультативних дослідницьких послуг у галузі інвестицій, фінансової стратегії юридичним та фізичним особам.

Баланс емітента за станом на 1.07.1997 р. (тис. грн.)

АКТИВ	1.01.97 р.	1.07.97 р.
Основні засоби та інші позаоборотні активи	19,8	123,9
Запаси і затрати	3,9	11,6
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	357,4	258,8
БАЛАНС	*381,1*	*394,3*
ПАСИВ	1.01.97 р.	1.07.97 р.
Джерела власних та прирівняних до них коштів	128,0	121,5
Довгострокові пасиви	—	—
Розрахунки та інші пасиви	253,1	272,8
БАЛАНС	*381,1*	*394,3*

Звіт про фінансові результати та їх використання

Виручка від реалізації — 11,1 тис. грн.; доходи від позареалізаційних операцій — 157,2 тис. грн., балансовий прибуток — 49,4 тис. грн.

Використано прибутку на платежі до бюджету 10,5 тис. грн. також на діяльність — 30,9 тис. грн.

Загальний обсяг статутного фонду становить 120 000 грн., сплачений повністю.

Середньоспискова кількість працівників — 25 чоловік.

Дані про керівників

Президент Компанії (голова правління) Охріменко Сергій Васильович. Освіта — вища, кваліфікація — юрист. Трудовий стаж — 16 років.

Заступник голови правління — Супрун Павло Олексійович. Освіта вища. Кваліфікація — юрист. Трудовий стаж — 14 років.

Головний бухгалтер — Косяк Тетяна Борисівна. Освіта — не закінчена вища. Кваліфікація — менеджмент у виробничій сфері. Трудовий стаж — 25 років.

Опис ділової діяльності

Товариство має дозвіл Міністерства фінансів України N 678 від 07 липня 1995 року на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів. Дозвіл Фонду державного майна України N 191 від 13 вересня 1995 р. на право здійснення комерційної діяльності з приватизаційними паперами.

Ділову діяльність товариство здійснює згідно з предметом діяльності, затвердженим статутом: комісійна та комерційна діяльність з цінними паперами; діяльність з управління інвестиційним фондом, надання консультаційних послуг у галузі інвестицій. Акціонерне товариство має стале фінансове становище. Доходи від реалізації та позареалізаційних операцій становили у 1996 році — 168,3 тис. грн.

Дані про емісію акцій

Рішення про другий випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів товариства 22 травня 1997 року, протокол N 5.

Загальний обсяг випуску дорівнює 18000 (вісімнадцять тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 10 гривень на суму 180000 (сто вісімдесят тисяч) гривень. Випуск акцій здійснюється для поповнення статутного фонду та забезпечення діяльності Компанії. Кошти від емісії (180 000 грн.) передбачається використати для придбання цінних паперів.

Акції випускаються у безпаперовій (електронній) формі, однією серією Б з N 1 по N 18000.

Продаж акцій здійснюється за номінальною вартістю. Засновникам та акціонерам надається переважне право на придбання акцій другого випуску. Про такий випуск акцій акціонерів повідомляють завчасно. Акціонер набуває право власника акцій після повної їх сплати.

Дата початку відкритого (вільного) продажу акцій —01.11.1997 р., дата закінчення продажу — 01.12.1997 р. Місце продажу акцій та виплати дивідендів: 320095, м. Дніпропетровськ, вул. Сімферопольська, 17, ВАТ ПІК «ДІНКО».

У разі, якщо передплата перевищить розмір заявленого випуску, загальні збори акціонерів можуть затвердити або відхилити зайву передплату. У разі недосягнення оголошеного рівня передплати загальні збори акціонерів можуть затвердити передплату на досягнутому рівні.

Розмір та порядок сплати дивідендів здійснюється відповідно до статуту Компанії (раз на рік за підсумками року після затвердження розміру дивідендів загальними зборами акціонерів).

Послугами торговця цінними паперами Компанія не користується.

Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів

Обсяг першої емісії — 12 000 простих іменних акцій на суму 120 000 грн., номінальною вартістю 10 грн. Привілейовані акції не випускалися. Свідоцтво Мінфіну України про реєстрацію випуску цінних паперів від 07.07.1995 р. N 246/1/95. Статутний фонд Компанії становить 120 000 грн. Випуск акцій здійснювався за серією «А», за номерами 001-12000.

Засновники Компанії: Промінвестбанк України; Дніпропетровська міжгалузева рада профспілок; профком Дніпропетровського головного регіонального управління Промінвестбанку України.

Продаж акцій проводився за номінальною вартістю. Всі акції Компанії розміщені серед юридичних та фізичних осіб.

Загальна кількість іменних акцій, випущених Компанією, — 12 000 штук, у тому числі акції, які є власністю керівників Компанії, — 150 штук.

Чинники ризику, пов'язані з видами діяльності Компанії

нестабільність фінансово-господарської діяльності акціонерних товариств, акціями яких володіє Компанія;

незадовільні темпи становлення ринку цінних паперів.

Президент ВАТ ПІК «ДІНКО» С. В. Охріменко.

Арбитражный суд Луганской области по заявлению ГНА в г. Стаханове возбудил дела о банкротстве:

№ 05/147-9/1166 — ГП шахта «Ильича» п/о «СУ» (г. Стаханов, ул. Донбассовская, 13, р/с 000205107 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 05/168-10/1466 — кооператив «Фронтон» (г. Стаханов, ул. Б. Хмельницкого, 77, р/с 00461132 в Стахановском отделении АК ПИБ);

№ 05/207-9/1656 — МЧП «Интерпресс», р/с 200468113 в Стахановском отделении УСБ г. Стаханова, ул. Димитрова, 4/1;

№ 05/179-10/1596 — ЧП «Арена», г. Стаханов, ул. Карбышева, д. 3/45, р/с 000468407 в Стахановском отделении УСБ;

№ 05/178-11/1366 — МЧП «Даяна», г. Алмазная, ул. Терешковой, д. 27, р/с 00749401 в Стахановском филиале АКБ «Надра»;

№ 05/205-9/1676 — АП магазин «Ирина», г. Стаханов, ул. Кирова, 27, р/с 000606706 в Стахановском отделении УСБ;

№ 05/148-9/1186 — СП «Донбассуголь», г. Стаханов, ул. Гагарина, 32, р/с 000609172 в Стахановском отделении УСБ;

№ 05/146-9/1176 — Украино-итальянское совместное предприятие «Алмазит», г. Алмазная, ул. Труда, 4, р/с 000609978 в Стахановском отделении АК ПИБ;

№ 05/249-9/2066 — ЧП РТ магазин «Весна», г. Стаханов, ул. Лобачевского, 6, р/с 000606544 в Стахановском отделении УСБ;

№ 05/206-9/1666 — ООО «Электрон», г. Стаханов, ул. Олимпийская, 7, р/с 100467955 в Стахановском АК ПИБ.

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента опубликования объявления по адресу: 348000, г. Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-а.

ЗМІНИ ДО ІНФОРМАЦІЇ
про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Оріхівський маслосирзавод», зареєстрованого Запорізьким обласним фінансовим управлінням 17 квітня 1996 року

1. Пункт 3.3 викласти в наступній редакції:

«3.3 Вид акцій:

Вид акцій	Номінальна вартість, грн.	Сума емісії: Кількість акцій, шт.	Сума емісії: Сума, грн.
Прості іменні	0.05	5339600	266980

2. Пункт 3.3.2 викласти в наступній редакції:

«3.3.2. Порядкові номери акцій: з 1 по 5339600».

3. Пункт 3.4 викласти в наступній редакції:

Спосіб розміщення	Термін розміщення	Кількість, шт.	Акції. Загальна вартість, грн.	Частина у статутному фонді, %
1. Пільговий продаж акцій:		1367000	68350	25.60
1.1. Працівникам підприємства всього:	Реалізовано 07.06.96—07.08.96	879400	43670	16.47
— за приватизаційні папери		630000	31500	11.80
— за готівку та компенсаційні сертифікати		249400	12470	4,67
1.2. Колишнім працівникам підприємства, всього:	Реалізовано 07.06.96-07.08.96	188800	9440	3.53
— за приватизаційні папери		180000	9000	3.37
— за готівку та компенсаційні сертифікати		8800	440	0,16
1.3. Посадовим особам згідно з п.13 Указу Президента від 19.03.96 № 194 за готівку	Реалізовано 07.06.96—07.08.96	35000	1750	0.66
1.4. Продаж акцій посадовим особам згідно з п.14 Указу Президента від 19.09.96 № 194/96 за компенсаційні сертифікати	Реалізовано 16.12.96—30.12.96	7000	350	0.13
1.5. Сільгосптоваровиробникам згідно з Законом України «Про особливості приватизації в агропромисловому комплексі» від 10.07.96 № 290/96 ВР, всього	Реалізовано 07.06.96-07.06.97	256800	12840	4,81
в т. ч. за приватизаційні папери		230000	11500	4,31
за готівку та компенсаційні сертифікати		26800	1340	0,50
2. Продаж акцій за приватизаційні майнові сертифікати громадянам Запорізької області та фінансовим посередникам, на сертифікатному аукціоні, всього		2288525	114426,25	42,86
в тому числі — перший пакет	Реалізовано 01.09.96-30.09.96	799145	39957,25	14,97
другий пакет	Реалізовано 01.11.96-30.11.96	499380	24969	9,35
третій пакет	III — IV кв.97	990000	49500	18,54
Продаж акцій громадянам Запорізької області та фінансовим посередникам на спеціалізованому сертифікатному аукціон за компенсаційні сертифікати, всього		1092952	54647,6	20,47
в тому числі — перший пакет	Реалізовано 15.03.97-14.04.97	102952	5147,6	1,93
другий пакет	III-IV кв.97	990000	49500	18,54
4. Продаж акцій за гроші на фондових біржах	III-IV кв.97	591123	29556,15	11,07
всього:		5339600	266980	100,0

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44В) за позовом ДПА у Радянському районі порушив справи про банкрутство:

1. ТОВ «SANA», справа № 19/302, юридична адреса: Київ, вул. І. Кудрі, 41/22; р/р 3467304 в Українському кредитному банку, МФО 321701.

2. ЗАТ «Латакія», справа № 19/303, юридична адреса: Київ, вул. Туполєва, 16 и; р/р 2467975 в КАБ «Денді», МФО 322272.

3. МТФ ПП «Норд Кап Трейдінг», справа № 15/207 (адреса: м. Київ-111, вул. Щербакова, 49б); р/р 3644688 в КБ «Аваль», МФО 300335.

4. ПП «Промпостачбуд», справа № 17/193 (адреса: Київ, вул. Я. Вал, 19); р/р 3468242 в ОПЕРУ Укрсоцбанку Києва, МФО 300023.

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

---

10 листопада 1997 року в приміщенні актового залу ***ВАТ Кіровоградський завод будівельних матеріалів № 2 «СИНТЕЗ»*** о 14-й годині відбудуться загальні збори акціонерів товариства. Реєстрація акціонерів з 8 години 10 листопада (на підставі паспорта, посвідчення особи). Місце проведення зборів — м. Кіровоград, вул. Соціалістична, 76.

Порядок денний:

1. Звіт органів управління (ради, правління) про діяльність товариства з моменту прийняття рішення про приватизацію підприємства.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Прийняття рішень за звітами.
4. Затвердження балансів товариства.
5. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
6. Прийняття договору про продовження діяльності товариства.
7. Прийняття локальних (внутрішніх) документів.
8. Вибори органів управління та ревізійної комісії.
9. Різне.

Державна податкова адміністрація у м. Луцьку повідомляє, що арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, пр. Грушевського, 30) порушив справи про банкрутство:

№ 753-018 ПФ «Вікон» (Луцьк, вул. 8-го Березня, 33/120), р/р 002468543, МФО 303440;

№ 766-018 ПФ «Анастасія» (Луцьк, пр. Відродження, 24), р/р 000468527, МФО 303484;

№ 749-018 СП «Інар» (Луцьк, вул. Кривий Вал, 27), р/р 000604516, МФО 303440;

№ 150-018 СП «Ір-Лен» (Луцьк, пр. Грушевського, 11/16), р/р 002467793, МФО 303224;

№ 752-018 ПФ «Аргус» (м. Луцьк, вул. Конякіна, 37/16), р/р 000468433, МФО 303440;

№ 148-018 Підприємство «Кортекс» (Луцьк, пр. Молоді, 1а), р/р 000468205, МФО 303279.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 5/82 «б» про банкрутство АТ «Радомишльський машинобудівний завод» (м. Радомишль, вул. Руднянська, 29); р/р №269801 в Житомирській філії «Меблібанк-АСПЕ», МФО 311346.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Луганской области (348000, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) возбуждено дело № 05/56-9/316 о банкротстве малого частного предприятия «АЮТА» (г. Красный Луч Луганской области, ул. Громовой, 12-а, директор Стеценко В. М.). Банковские реквизиты: р/с 468744 в Проминвестбанке г. Красный Луч, МФО 304375.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Фото з конверта

— *Замерз? Приляж, зігрію...*

Фото Д. ЛАСКІНА.

Миколаїв.

А я роблю так

Спробуйте — переконаєтеся

● Не засмучуйтесь, якщо ви випадково забруднили чорнилом одяг. Потримайте забруднене місце кілька хвилин у невеликій кількості гарячого молока. Плями від червоного чорнила зникнуть, якщо їх змазати гірчицею й залишити на день, а потім промити водою.

● Плями від плісняви блiднуть або взагалі зникають, якщо їх натерти сколотинами чи соком свіжих помідорів. Через деякий час тканину треба прополоскати у великій кількості води. Можна ліквідувати плями й перекисом водню, змішаним з невеликою кількістю оцту.

● Стрілки на штанях триматимуться, якщо ви спочатку пропрасуєте штани через ганчірку, змочену слабким розчином оцту, а потім, коли штани стануть зовсім сухими, знов проведете праскою, але вже через вологий товстий папір.

Анастасія ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

Вінниця.

Бліц-опитування

Шановний читачу!

Оскільки джерелом нашого життя є все-таки гроші, то:

1. Чи задовольняє бюджет сім'ї ваші потреби?
2. Чи вчасно отримуєте зарплату, пенсію, стипендію?

Народний календар

20 ЖОВТНЯ — Сергія Послушного. З цього дня вже чекали зими. Якщо земля вкриється сніжком, то через місяць бути справжній зимі.

22 ЖОВТНЯ— Якова. Зима стає на ноги, можна сподіватися і на сніжну крупу. Після Якова осінь уже заплакала. Після Якова тепла ніякого.

23 ЖОВТНЯ — Євлампія. Куди ріжки місяця покажуть, звідти будуть дути вітри.

ПРИКМЕТИ ЖОВТНЯ

Якщо листя з дуба і беріз опаде чисто — легкий рік, а нечисто — на сувору зиму.

Листя кладеться на землю «долілиць» — на врожай.

Якщо вдень випав перший сніг — він швидко розтане, а вночі — лежатиме довше.

Скільки не випало б снігу, але якщо на вишнях залишилося листя, то неодмінно наступить відлига.

Голуб, відпочиваючи, ховає одну ніжку в пір'я — чекай різкого похолодання.

Ліс — як море: скільки не дивись на нього, не втомишся

Осінні мотиви

Нещодавно з товаришем побував у віддаленому сосновому бору. Деревам літ по 100—150. І навколо — жодного зрубаного. Поталанило ж красеням. Відвів Бог руку поганої людини. А добра не замахнеться без гострої потреби на дерево.

Несподівано пішов дощ. І ми, аби сховатися, притиснулися до гіллястої сосни. Зелене шатро прикривало собою великий простір. І там було сухо й тепло, як улітку.

— Дивись, моховичок, — показав товариш на самотній гриб, що причаївся в траві недалеко від нас.

Для нього ніби вже відійшов час. Але яких тільки див не буває в природі!

Невдовзі дощ вщух. І ми, сфотографувавши рідкісний гриб, пішли далі. Не помітили, як скінчився ліс і опинилися біля невеликого озера. На протилежному березі сумно стояли сріблясті берізки. З них, ніби сніжинки, кружляючи спускались на воду різнокольорові листочки. Ну як тут було знову не взяти до рук фотоапарат! Путівцем вийшли до фруктового саду, що прилягав до великого будинку. Товариш, приклавши палець до губ, тихенько штовхнув мене ліктем. Дивись, мовляв, і мовчи. І я побачив під старою яблунею, як два їжаки, качаючись по листю та яблуках, нанизують їх на свої голки... Помітивши нас, один з них побіг у кущі малини. Другий виявився сміливішим. І навіть не зреагував на клацання «Зеніту».

— Готуються до зими, — сказав товариш, — свої квартири їжаки звичайно влаштовують у купі соломи, листя або моху.

Володимир КРАВЕЦЬ.
Фото автора.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Сучасна українська естрадна співачка. 5. Рослина родини розових з оранжевими їстівними ягодами. 8. Японський порт. 10. Збірник життєписів отців церкви. 11. Колишня столиця Ізраїльського царства. 12. Риболовна снасть. 13. Роман Ч. Айтматова. 15. Постійний нагляд, турбота про когось. 17. Велика тварина з Індії, котру призвичаюють до північних країв. 19. Морська риба. 20. Мінерал. 21. Персонаж гоголівських «Мертвих душ». 22. Умовне територіальне утворення на час виборів. 24. Грек, який побував у столиці Аттіли, за його описами це — Київ. 26. Молодші командири в арміях ряду країн. 28. Оздоблена палиця — знак влади. 30. Місто-укріплення, що за часів Київської Русі було при впадінні Псла у Дніпро, тепер городище під водами Кременчуцького моря. 31. Обличчя до того, хто дивиться. 32. Улюблене заняття курця, особливо в робочий час. 33. Амфітеатр у Римі. 34. Річка у «Слові о полку Ігоревім». 35. Видатний художник з Черкащини, знищений більшовиками. 36. Кавказький народ.

По вертикалі: 2. Легендарний повстанець у Болгарії. 3. Секретар Богдана Хмельницького. 4. Дружина Тиміша Хмельницького. 5. Колишній президент Чехословаччини. 6. Французький поет XIX ст. 7. Чоловік Лесі Українки. 9. Розділ астрономії, що вивчає небесні світила засобом фотографування. 14. Морський кіт. 16. Скрут для перев'язування снопа. 17. Відомий український шахматист. 18. Християнська протестанська секта, заснована в Англії в XVII ст., її члени вважали, що людина може вступати у безпосередній зв'язок з Богом. 23. Північний морський птах. 24. Дерев'яна баклага. 25. Популярна лікарська трава. 27. Відомий німецький авіаконструктор. 29. Притока Сіверського Дінця. 30. М'яка шкіра хромового дублення.

Запитання по суті

Швидко тільки розпорядження пишуться...

Останнім часом у Києві та, мабуть, і в інших містах гуляє багато бродячих собак. Є випадки, коли вони кусають людей. Колись у нас була спеціальна служба, яка займалася відловом собак. Чому сьогодні цього не робиться?

К. СУПОНЬКО,
учасник бойових дій,
інвалід 2-ї групи.

Київ.

З цим запитанням ми звернулися до начальника управління ветеринарної медицини Київської міської держадміністрації Петра Лесика.

— У вересні Київською міською держадміністрацією прийнято розпорядження «Про порядок утримання і поводження з домашніми та іншими тваринами в місті Києві», — розповів Петро Данилович. — Цим же розпорядженням створено «Центр тварин у місті» замість колишнього «Київспецтрансу», його ліквідовано через жорстоке поводження з тваринами.

Центр матиме трохи інше спрямування — тварин відловлюватимуть, поселятимуть у спеціальні притулки і проводитимуть відповідні операції по їх стерилізації, усипанню. За бажанням сюди зможуть звернутися і власники четвероногих друзів. Біда тільки в тому, що плани є, центр створено, уже навіть призначено директора, але немає ні приміщення, ні штату. Хоч у вищеназваному розпорядженні йшлося про його виконання протягом місяця. Та, очевидно, цей місяць триватиме ще довго...

Тест

Ах, ця сумка!

Таємницю жіночого характеру можна розгадати, якщо звернути увагу на те, яку сумку обирає собі жінка і як її тримає.

Сумка великих розмірів характерна для діяльної натури з широким світоглядом і підвищеною працьовитістю. Зазвичай така сумка легко відкривається і має багато відділень.

Вишукану сумочку носять витончені натури, які приділяють немало часу своїй зовнішності й туалету.

Мініатюрна сумочка без ручки каже про стриманість і організованість володарки.

Якщо жінка тримає сумочку за ручку і рука опущена, їй притаманні впевненість, пунктуальність і доброчинність.

Рука, продіта крізь ручку і лікоть притиснутий до талії, — жінка в усьому любить порядок і вміє вести господарство. Рука піднята до плеча — вона смілива, енергійна і не схильна уникати проблем, комунікабельна і боїться самотності.

Самовпевнена жінка тримає сумку за кутик і залишає її, де попало. Їй однаково, що про неї думають інші. Сумка під пахвою каже про замкнутість, незалежність, серйозність і емоційну стійкість.

Сумка через плече. Ознака сором'язливості й невпевненості, якщо рука опущена і малорухома. А коли рука рухається легко і невимушено, сумка через плече — свідчення життєрадісного характеру. Жінка задоволена собою і оточенням, прагне сподобатися, небайдужа до компліментів.

Відповіді до кросворда, надрукованого 11 жовтня

По горизонталі: 5. Сайда. 7. Брут. 8. Лета. 11. Воля. 12. Орлан. 13. Сафо. 14. Збараж. 17. Чаянов. 20. Айдахо. 21. Ведель. 22. Рафара. 24. Старка. 29. Янус. 31. Ревун. 32. Кант. 33. Каїн. 34. Чаус. 35. Злюка.

По вертикалі: 1. Острог. 2. Айґюль. 3. Галина. 4. Орія. 6. Стус. 9. Рода. 10. Афон. 15. Байда. 16. Архар. 18. Арешт. 19. Орлик. 23. Фунт. 25. Руно. 26. Бринза. 27. Івасюк. 28. Яничар. 30. Стан. 32. Круг.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 247908.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311197.